

Behandling. Vi kunne jo ikke vente, og jeg synes, at det vilde være at træde den høitærede Conseilspræsident for nær, naar man vilde antage, at han skulde forandre sit Standpunkt, og naar vort Standpunkt heller ikke forandres, kan Afgjørelsen jo ligesaa godt stee nu.

Ordføreren: Ja, det er ogsaa netop dette, som jeg skulde kunne ønske at sige, at hvis der var den allerminste Udsigt til, at der ved, at Sagen gik til 3die Behandling, kunde vinde en Overenskomst, om jeg maa bruge dette Udtryk, eller en Forstaelse med Regjeringen, saa burde vi lade den gaae til 3die Behandling. Hvis derfor den høitærede Conseilspræsident — jeg haaber, at han ikke vil tage mig det ilde op, at jeg henvender mig directe til ham — vilde sige os, at der muligt kunde ræfles os en Haand i den Retning fra Regjeringens Side, saa troer jeg, at vi burde lade Sagen gaae videre; naar han derimod siger, hvad jeg desværre befrægter, at han ubetinget vil staae paa, at Lovforslaget maa tages, som det i Diebliffet foreligger, eller i alt Fald kun med mindre Endringer, saa troer jeg, at det, at Sagen gik til 3die Behandling, vilde være til ingen Nytte, men kun vilde være unyttigt at spille Tiden.

Conseilspræsidenten: Paa det Spørgsmaal, der nu blev forelagt mig af den ærede Ordfører, er det meget vanskeligt at svare, fordi man jo aldeles ikke kan vide, hvad der kan fremkomme. At der er meget liden Sandsynlighed for at naae til en Overenskomst, maa jeg imidlertid fuldstændigt erkjende, siden det ikke er lykkedes mellem 1ste og 2den Behandling at komme til nogen saadan.

Bloug: Ja, hvis jeg ikke idag misforstod det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Vehmann), saa antyde han dog en ganske vist kun lille Forandring i Lovforslaget, hvori han vilde finde en stor Beroligelse, nemlig en Forandring af Ordet „vil“ i 3die Linie i § 1 til „kan“. Dette er en Forandring, som jeg gjerne kunde gaae ind paa, men jeg veed rigtignok ikke, hvorvidt de øvrige Herrer, der ville stemme

med mig, kunne billige det. Ganste vist er det ikke blot en formel Forandring; der ligger noget Principielt i den. Det vil være en virkelig Indrømmelse fra vor Side, naar vi vedtage den, men skulde denne lille Forandring kunne tilfredsstille flere Medlemmer end det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Vehmann), saa er der fra min Side Intet iveien for at gaae ind paa den.

Ordføreren: Ja, jeg troer, at det vilde være høist uheldigt, om der i dette Diebliff kom Uklarhed ind i Forholdet derved, at Nogle af dem, der staae paa samme Standpunkt, stemte imod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, Andre derimod for den, hvorved Afstemningen i Virkeligheden ikke vilde være at forstaae. For at undgaae dette, og navnlig fordi jeg dog ligesom har skintet en lille Haandsrækning fra Conseilspræsidentens Side henimod en Overenskomst, troer jeg, at jeg paa Udvalgets Fleertals Vegne — jeg forstaaer det saaledes, at de andre Medlemmer af Fleertallet i Udvalget ere enige heri — tør tilraade, at vi nu Alle stemme for at lade Sagen gaae til 3die Behandling, for om det muligt endda skulde kunne lykkes at komme til en Overenskomst; men, naaes en saadan ikke, staae vi ganske vist til den Tid som iaften.

Krieger: Jeg skal blot sige, at jeg har forholdt mig aldeles passivt med Hensyn til dette Spørgsmaal og altsaa ikke har haft Andeel i den Erklæring, som den ærede Ordfører nu afgav, hverken til den ene eller til den anden Side.

Madvig: Som Sagen nu staaer, vil jeg, for at hindre en Afstemning, der er uforstaaelig, stemme for Sagens Overgang til 3die Behandling, idet jeg dog har den fuldeste Overbeviisning om, at vi ved 3die Behandling vilde staae aldeles, som vi staae nu. Det er altsaa blot at stufte sig selv at give en lille Frist. Man maa have Mod til at træffe en Afgjørelse, men kan man faae mere Mod der til ved 3die Behandling, kunne vi jo gjerne give Hensind iaften. Jeg troer, som sagt, ikke, at vi opnaae Noget ved Udsættelsen, og